

РЕШЕНИЕ

№ 3428

гр. София, 02.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 21.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Русинов, като разгледа дело номер **5030** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК, във връзка с чл. 27, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове.

Образувано е по жалба на „Е. – Й. Ф.“, гр. Д, БУ. „Х Б” № 18А, срещу Решение № 371 / 03. 05. 2010 г. на директора на А. М., с което е потвърдено Решение № 8000-0424 / 11. 02. 2010 г. на началника на Митница С.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради липсата на мотиви, неправилно установени факти в хода на административната проверка и несъответствие със събраните доказателства. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспореното решение, с което му е отказано възстановяването на акциз в размер на 4 373,16 лева. Претендира направените разноски.

Ответникът – директора на А. М., чрез процесуалните си представители, оспорва жалбата. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадено е искане за възстановяване на акциз на земеделски производител, на основание чл. 32, ал. 3 от ЗАДС от „Е. – Й. Ф.“, гр. Д, до началника на Митница С, с вх. № Е47-0056 / 11. 12. 2009 г. В искането са изброени и приложени копия от 3 броя фактури за закупено дизелово гориво, между които и фактура № 63 / 08. 12. 2009 г.,

издадена от „Боги” ООД, гр. Д.

С решение № 8000-0424 / 11. 02. 2010 г. началника на митница С, е постановено да се възстанови акциз в размер на 5354,90 лв. на „Е. – Й. Ф.”, като му е отказано възстановяването на акциз в размер на 4373,16 лв. по фактура 63 / 08. 12. 2009 г., издадена от „Боги” ООД, гр. Д. Решението е връчено на 23. 02. 2010 г.

С жалба вх. № 8000-0424 / 05. 03. 2010 г., „Е. – Й. Ф.” е оспорил отказа за възстановяването на акциз в размер на 4373,16 лв. пред директора на А. М..

С решение № 371 / 03. 05. 2010 г. на директора на А. „М.” е отхвърлена подадената жалба от „Е. – Й. Ф.”

С жалба вх. № 4414/176 от 14. 05. 2010 г. (изпратена по пощата на 12. 05. 2010 г.), е оспорен и пред съда отказа за възстановяването на акциз на земеделски производител. *При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:*

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗАДС, недължимо платен акциз или подлежащ на възстановяване акциз се възстановява или прихваща срещу дължим акциз въз основа на писмено искане, подадено до началника на митницата по седалището на лицето или по местонахождението на данъчния склад, в случаите, когато лицето е лицензиран складодържател. На основание ал. 2 на същия член, към искането се прилагат документите, определени с правилника за прилагането на закона.

В конкретния случай, е отказано възстановяването на акциз на земеделския производител „Е. – Й. Ф.” в размер на 4373,16 лв. по фактура 63 / 08. 12. 2009 г., издадена от „Боги” ООД, гр. Д. По делото няма спор, че издателя на процесната фактура - „Боги” ООД, гр. Д и получателя по доставката - „Е. – Й. Ф.” са свързани лица по смисъла на § 1, т. 3, б. „г” от ДР на ДОПК, тъй като физическото лице – едноличен търговец е и управител на юридическото лице „Боги” ООД, гр. Д, видно от декларацията за свързани лица (стр. 100).

В писмените си обяснения жалбоподателя сочи, че префактурираното гориво по фактура 63 / 08. 12. 2009 г. се е съхранявало в склад на „Боги” ООД, като на земеделския производител се е отпускало съответното гориво. В подкрепа на твърденията са представени заповеди на управителя на „Боги” ООД (Ф.) – стр. 47 и 48 от 03. 01. 2009 г., с които се нарежда „Е. – Й. Ф.” да съхранява и използва нужното гориво, както и наличната техника на „Боги” ООД. Посочените документи, както и другите представени по делото документи от страна на жалбоподателя и от управителя на „Боги” ООД, включително и находящия се на стр. 124 „договор” (липсва съглашение между две или повече лица), представляват частни писмени документи, които доказват единствено авторството на лицето, което е посочено като издател, но не и посоченото съхранение на дизелово гориво и неговото последващо използване от страна на земеделския производител за обработване на земеделска земя.

В същото време са налице разминаване в посочените документи данни, относно изписването на ползваното гориво. В искане за отпускане на материални ценности (стр. 62) на „Боги” ООД от 08. 12. 2009 г. е посочено да се отпусне 8 000 литра дизелово гориво за „Е. – Й. Ф.” по фактура 63 / 08. 12. 2009 г. В искане за отпускане на материални ценности (стр. 104) на „Е. – Й. Ф.” от 10. 03. 2009 г. са посочени в

тринадесет позиции количества дизелово гориво, общото количество от които прави точно 8 000 литра. Това искане обаче, е от 10. 03. 2009 г. и няма как тази дата да се знае нужното през годината количество гориво, като освен това няма данни към коя дата е отпуснато поисканото дизелово гориво. След като всичките количества са на една бланка, следва че именно към тази дата-10. 03. 2009 г. същото е отпуснато, тъй като принципно в счетоводството на юридическото лице следва да се отчитат данни за притежаваните материални ценности към всеки един момент. В тази връзка, съдът не кредитира дадените от жалбоподателя обяснения пред административния орган (стр. 162), че искането е пуснато м. март 2009 г. (как се знае нужното количество и освен това че същото е точно 8000 литра, колкото ще се префактурират), но количествата са отпуснати м. септември, октомври и ноември. В случая следваше да се представят съответните складови разписки за датата на отпускане на горивото, но такива доказателства по делото няма представени.

Също така дори да се приеме, че дизеловото гориво е отпуснато на „Е. – Й. Ф.” към 08. 12. 2009 г., към която дата е издадена процесната фактура и искане за отпускане на материални ценности на „Боги” ООД от 08. 12. 2009 г., същото е в противоречие с подадените от едноличния търговец справки. В справка за движение на моторно гориво (стр. 34) от „Е. – Й. Ф.”, е посочено, че от 01. 12. 2009 г. до 11. 12. 2009 г. е закупено и изразходвано 8 000 литра, дизелово гориво, като най-ранната възможна дата на закупуване е 08. 12. 2009 г. същото се сочи и в справка за обработваната земеделска земя (стр. 35), където е отбелязано, че в периода от 01. 12. 2009 до 11. 12. 2009 г. е извършено торене, оран и култивиране на земеделска земя, което няма как да стане при положение, че се твърди отпускането на горивото на 08. 12. 2009 г.

Следва да се отбележи, че акцизът като косвен данък, за разлика от ДДС е еднофазен, тъй като се начислява еднократно, а не на всеки етап от препродажбата на една стока. Доколкото акциза е начислен при първоначалната продажба на дизеловото гориво на „Боги” ООД, липсва основание същия да се счита за начислен при неговото префактуриране на земеделския производител именно с оглед характера на акциза като еднократен данък и същия не се начислява неколkokратно, поради което липсва и основание за неговото възстановяване, като в този смисъл е и Решение № 4439 от 3.04.2009 г. на ВАС по адм. д. № 11356/2008 г., I отд.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер определен съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Е. – Й. Ф.”, гр. Д, БУ. „Х Б” № 18А, срещу Решение № 371 / 03. 05. 2010 г. на директора на А. М., с което е потвърдено Решение № 8000-0424 / 11. 02. 2010 г. на началника на Митница С.

ОСЪЖДА „Е. – Й. Ф.”, гр. Д, БУ. „Х Б” № 18А, ЕИК: *, да заплати на А. „М.” – С.,

У. „Г.С. Раковски” № 47, юрисконсултско възнаграждение в размер на 402 (четиристотин и два) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: